

- 3) Czy są zachowane wartości równości i państwa prawa zgodnie z art. 2, zasada równości obywateli przed organem sądowym zgodnie z art. 9 i powszechna zasada Unii gwarantująca prawo każdego do tego, aby jego sprawa została rozpatrzona sprawiedliwie zgodnie z art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej podpisanego w Maastricht dnia 7 lutego 1992 r., w brzmieniu traktatu z Lizbony podpisanego w Lizbonie dnia 13 grudnia 2007 r., w przypadku gdy krajowy organ sądowy, od którego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, rozstrzygnie w sprzeczności z ujednolicającym stanowiskiem, które ten organ sądowy przyjął na podstawie upoważnienia w ustawie krajowej do ujednolicania wykładni ustaw i innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa, gdyż było to potrzebne w interesie usunięcia niejednorodności orzecznictwa i ponieważ jedna izba sądu najwyższego odstąpiła od poglądu prawnego zawartego w orzeczeniu innej izby sądu najwyższego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, L 65, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia)
w dniu 22 listopada 2018 r. – Anton van Zantbeek VOF / Ministerraad**

(Sprawa C-725/18)

(2019/C 44/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anton van Zantbeek VOF

Strona przeciwna: Ministerraad

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 36 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu wprowadzającemu podatek od transakcji giełdowych w rozumieniu art. 120 i 126/2 Belgisch Wetboek diverse rechten en taksen (belgijskiego kodeksu różnych opłat i podatków), na skutek którego belgijski zleceniodawca jest zobowiązany do uiszczenia tego podatku w przypadku, gdy zawodowy pośrednik ma swoją siedzibę za granicą?
2. Czy art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu wprowadzającemu podatek od transakcji giełdowych w rozumieniu art. 120 i 126/2 Belgisch Wetboek diverse rechten en taksen, na skutek którego belgijski zleceniodawca jest zobowiązany do uiszczenia tego podatku w przypadku, gdy zawodowy pośrednik ma swoją siedzibę za granicą?
3. Czy w przypadku, gdyby na podstawie odpowiedzi udzielonej na pierwsze lub drugie pytanie prejudycjalne Grondwettelijk Hof doszedł do wniosku, że zaskarżone przepisy naruszają jedno lub więcej zobowiązań wynikających z wyżej wymienionych postanowień, mógłby on tymczasowo utrzymać w mocy skutki stosowania art. 120 i 126/2 Belgisch Wetboek diverse rechten en taksen w celu uniknięcia niepewności prawa i umożliwienia ustawodawcy doprowadzenia do ich zgodności z tymi zobowiązaniami?